

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26348

гр. София, 04.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
закрито заседание на 04.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

като разгледа дело номер **12016** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.46, ал.1 вр. чл.44, ал.1 вр. чл.41, т.2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Г. А., гражданин на Р. федерация, [дата на раждане] в [населено място], Р А., чрез адв. К. Г. от САК, срещу заповед рег. № ЗДМ 26 /26.01.2009 г. на директора на Дирекция „Миграция“. Със заповедта на жалбоподателя са наложени ПАМ „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ и „забрана за влизане в страна“ за срок от 10 (десет) години.

Излагат се доводи, че наложената принудителна административна мярка експулсиране е необоснована - обстоятелството, че А. е изтърпявал наказание лишаване от свобода не води пряко до извода, че представлява сериозна опасност за обществения ред. Поддържа се, че предсрочното условно освобождаване на жалбоподателя опровергава извода на административния орган за сериозността за твърдяната опасност за обществения ред. Изложено е, че при издаване на акта административният орган не е взел предвид продължителността на пребиваване на жалбоподателя в страната – повече от 18 г., семейното му положение – полагането на грижи за възрастни родители, социалната му интеграция, трайната свързаност с Р България и липсата на връзки със страната му на произход. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед и да присъди разноски.

В съдебно заседание ответният административен орган, чрез своя процесуален представител юрк. Ч. оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. Моли оспореният административен акт да бъде отменен, като заявява, че в хода на производството е починал бащата на жалбоподателя и към момента единствено той полага грижи за възрастната си майка. Претендира разноски.

Представителят на СГП – прокурор К., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема

за установено от фактическа страна следното:

Оспорената заповед рег. № ЗДМ 26/26.01.2009 г. на директора на Дирекция „Миграция“ е издадена след предложение с рег. № ХМ 833/23.01.2009 г. на полицейски инспектор, в което е отразено, че е налице писмо от ДАНС, според което чужденецът представлява сериозна заплаха за обществения ред. Със заповедта, на основание чл. 42 и чл.44, ал.1 Закона за чужденците в Република България (ред. ДВ бр.69 от 2008 г.), на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „експулсиране“ от Република България, „отнемане на правото на пребиваване“ и „забрана за влизане в страна“ за срок от 10 (десет) години. Заповедта препраща към мотивите на предложение с рег. № ХМ 833/23.01.2009 г., които обосновават извода, че присъствието на чужденеца в страната създава сериозна заплаха за обществения ред.

В молба от 13.12.2024 г. процесуалният представител на ответника е заявил, че след 29.09.2016 г. не са предприемани действия по изпълнението на заповед № ЗДМ 26 /26.01.2009 г.

От протоколно определение от 29.09.2016 г. по н.ч.д. № 4119/2016 г. по описа на СГС се установява, че жалбоподателят А. Г. А. е освободен предсрочно от Затвора [населено място], където е изтърпявал наказание лишаване от свобода в размер на 6 години и 6 месеца, определено му по нохд № 102/11 г. по описа на ОС - Русе.

По отношение на жалбоподателя е била издадена и заповед № УРИ 53643-2628/29.09.2016 г. на директора на дирекция „Миграция“- МВР, с която са му наложени следните принудителни административни мерки „експулсиране“ от Република България и „забрана за влизане в Република България“ за срок от 5 години (съобразно чл.42з, ал.1, т.3 ЗЧРБ ред. ДВ бр.23 от 2013 г., доп. бр.70 от 2013 г.). Заповедта е отменена с решение № 5381/28.04.2017 г. по адм.д. № 12 635/2016 г. на Върховния административен съд.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Оспорената заповед рег. № ЗДМ 26 /26.01.2009 г. на Директора на Дирекция „Миграция“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК (така наречените условия за редовно действие на административните актове). При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай след издаването на процесната заповед рег. № ЗДМ 26 /26.01.2009 г. е била издадена заповед № УРИ 53643-2628/29.09.2016 г., с която спрямо жалбоподателя са били наложени същите принудителни административни мерки, на същото основание, а именно, че с присъствието си в страната създава сериозна заплаха за обществения ред. Независимо от отмяната на тази заповед с решение № 5381/28.04.2017 г. по адм.д. № 12 635/2016 г. на ВАС, процесната не е произвела действие, защото е изгубила правното си значение и не е подлежала на изпълнение, след като със заповед № УРИ 53643-2628/29.09.2016 г. занаяпред са били уредени административните мерки, свързани с пребиваването на чужденеца в Р България съобразно актуалната редакция на приложимия закон. Затова и административният орган не е предприел действия по привеждането ѝ в изпълнение.

Ето защо за жалбоподателя не е налице правен интерес да иска отмяна на процесната заповед, с оглед на което жалбата следва да бъде оставена без разглеждане В случая с оспорения акт не е съединен иск за обезщетение за вреди, поради което производството по делото следва да бъде прекратено.

Предвид изхода от спора и своевременно заявената претенция за разноси от страна на процесуалния представител на административния орган, на ответната страна следва да бъдат

присъдени направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева съгласно ЗПП и чл.24 НЗПП (ред.ДВ, бр. 74 от 2021 г., в сила от 1.10.2021 г.)
Мотивиран от горното, Административен съд София-град, I отделение, 46 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАГЛЕЖДАНЕ жалбата на А. Г. А., гражданин на Р. федерация, [дата на раждане] в [населено място], Р А., чрез адв. К. Г. от САК, срещу заповед рег. № ЗДМ 26 /26.01.2009 г. на Директора на Дирекция „Миграция“, с която спрямо жалбоподателя са наложени ПАМ „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ и „забрана за влизане в страна“ за срок от 10 (десет) години.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 12 016/2024 г. по описа на АССГ.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал.1 АПК А. Г. А., гражданин на Р. федерация, [дата на раждане] в [населено място], Р А. да заплати на Дирекция „Миграция“ при МВР направените в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия: